

[Hauustrup Clemmensen.]

dækkes af produktivitetsforbedringer, se i øjnene, at det får en indflydelse på prisudviklingen.

Vi har også fra det konservative folkepartis side forstået, at det var denne indstilling, denne erkendelse af sammenhæng mellem løn- og indkomstudvikling og prisudvikling, der lå bag den udtalelse af 16. oktober i fjor, som arbejdsmarkedets parter afgav. Vi synes, det var en overordentlig positiv udtalelse, baseret på en saglig understregning netop af denne sammenhæng, og samtidig lå der deri et løfte om, at man ville tage samfundsøkonomiske hensyn netop med sigte på, at de løn- og arbejdsvilkår, der aftales på det private arbejdsmarked, ikke skulle føre til en svækkelse af den tilsigtede stabilisering af den almindelige prisudvikling. Jeg går også ud fra, at socialdemokratiet er bekendt med, at betalingsbalanceunderskuddet stadig er alvorligt, og at der derfor også på disse områder er brug for fra alle sider at vise tilbageholdenhed.

Der er et andet hensyn, som jeg også ville håbe man fra socialdemokratiets side og vel også fra andre oppositionspartiets side ville tage, nemlig dette, at det i den moderne erhvervsaktivitet er meget betydelige beløb, der skal gå til investeringer og til afskrivninger af investeringerne, netop således som den tekniske udvikling så hurtigt former sig. Også det går jeg ud fra at forslagsstillerne erkender der må tages overordentlig rimelige hensyn til i den fremtidige prislovgivning.

Det har måske netop været en af vanskelighederne ved den administration, der har været ført fra monopoltilsynets side, at man ikke altid var tilstrækkelig opmærksom på, hvor nødvendigt det var at skabe tilstrækkelig forudsætning for investeringerne og dermed mulighed for at opretholde de konkurrencedygtige erhverv og dermed moderne arbejdspladser. Jeg tror, der fra alle sider bør ske en erkendelse på dette område.

Jeg vil også gerne understrege, at det konservative folkeparti naturligvis — jeg er lige ved at sige for al fremtid, hvor varsom man end skal være med at udtale sig sådan — er overbevist om, at der vil være behov for en lovgivning vedrørende monopoler. Vi ønsker, at ingen magtkoncentrationer skal kunne misbruge deres magt og derved på

forbrugernes bekostning skabe urimelige priser. Der skal være en sådan monopollovgivning. Der skal naturligvis også, mener jeg, være en klar erkendelse af — og jeg håber, at den går langt ind i oppositionens rækker — at den mest effektive form for virkelig at holde priserne på et rimeligt niveau, for at holde avancerne på et rimeligt niveau, er den frie konkurrence, hvad enten den kun er indenlandsk betonet, eller bedre: hvis den også har sammenhæng med importen og dermed med den internationale konkurrence.

Jeg tror altså, der i virkeligheden er enighed et langt stykke ad vejen mellem oppositionspartier og regeringspartier om principper også for den fremtidige lovgivning på dette område, og jeg håber da ikke, socialdemokratiet forestiller sig, at vi for tid og evighed skal gennemføre prisstopforanstaltninger eller særlige restriktive prisordninger.

Jeg husker en daværende socialdemokratisk handelsminister, hr. Ove Hansen, der efter devalueringen i 1967 på en måde, der forekom mig overordentlig saglig, understregede, at disse meget restriktive prisordninger, hvis de fortsatte for længe, ville føre til forvriddinger og til usaglige resultater, som ingen kunne være tjent med. Det synes jeg var en overordentlig saglig og rigtig indstilling; jeg håber, den stadig har gyldighed i socialdemokratiet.

Nu former denne debat sig jo på den måde, at forslagsstillerens ordfører må styre sin tålmodighed temmelig længe. Jeg forstår såmænd meget godt, at det kan være en vis sjælelig belastning først at høre et ministersvar og derefter 3 regeringspartiers ordførere. Hvordan belastningen er, når man fra yderste venstrefløj kommer med sine uforgribelige meninger, skal jeg undlade at forsøge at vurdere. Men det varer altså længe, inden hr. J. O. Krag bestiger denne talerstol for at kommentere alt det, der er sagt i mellemtiden. Alligevel beder jeg om, at socialdemokratiets ordfører vil gøre sig den ulejlighed at huske et enkelt spørgsmål, som jeg gerne vil have lov til at stille ved afslutningen af mit indlæg.

Jeg går ud fra, at hr. J. O. Krag har fået 4. februar-notatet; jeg mener oven i købet, jeg selv overværede mødet i 21 mands udvalget, hvor dette notat også var i hr. J. O. Krag's besiddelse. Jeg er ikke så uforkam-